

Народното събрание на старитѣ славяни.

Въ старо врѣме нашитѣ прадѣди — славянитѣ сѣ живѣли на отдѣлни родове. Тѣ били сродници и произлизали отъ едно сѣмейство. Всѣки родъ се управлявалъ отъ най-стария си човѣкъ. А слѣдъ смъртѣта му управлявалъ най-стария му синъ.

Въ това врѣме славянитѣ се скитали отъ мѣсто на мѣсто изъ широкитѣ полета на обширна Русия, като днешнитѣ чергари. Тѣ се занимавали повече съ звѣроловство, риболовство и пчеларство, а по-малко съ земледѣлие.

Когато родътъ се размножилъ много, тогава мѣстенето имъ ставало трудно, та почнали да живѣятъ на едно мѣсто. А за да ги не нападатъ другитѣ родове, заграждали се съ високи огради отъ прѣте, земя, каль, камѣне и др. Тия заградени мѣста били първитѣ наши *градове*.

Като се заселили на едно мѣсто славянитѣ промѣнили и живота си: оставили лова и почнали да обработватъ земята и да търгуватъ съ произведенията си.

По едно врѣме ограденото мѣсто станало тѣсно за цѣлия родъ, и той не можалъ вече да се управлява отъ единъ човѣкъ. Затова родътъ се раздѣлилъ на нѣколко сѣмейства, които се управлявали отъ най-стария си членъ.

Често пѣти отдѣлнитѣ сѣмейства се карали за нищо и никакви работи. Тогава за да не ставатъ сбивания между хората отъ цѣлия родъ, събирали се на едно мѣсто всичкитѣ старей на отдѣлнитѣ сѣмейства и тамъ рѣшавали на коя